گزارش کار پروژه سوم سیگنالها و سیستمها

فاطمه کرمی محمدی | ۸۱۰۱۰۰۲۵۶

بخش اول:

۱-۱) با استفاده از کد زیر ابتدا کاراکترها در یک ارایه ریخته شده و سپس در یک حلقه به همراه کد اختصاصی شانه وارد cell ۲ در ۳۲ می شوند.

```
characters = ['a':'z', ' ', ', ', ', ', ', ', ', '];
char_cell = cell(2, 32);
for i = 0 : length(characters) - 1
        char_cell{1, i + 1} = char(characters(i + 1));
        char_cell{2, i + 1} = char(dec2bin(i, 5));
end
```

۱-۲) تابع coding به شکل زیر است:

```
function result_pic = coding(message, picture, mapset)
   len = length(message);
   message = char(message);
   coded_message = zeros(1, len * 5);
   for i = 1 : len
       lett = message(i);
       for j = 1 : 32
           if char(lett) == char(mapset(1, j))
               bin = char(mapset(2, j));
       k = i - 1;
       for t = 0 : 4
           coded_message(5 * k + t + 1) = str2double(bin(t + 1));
   pic_size = size(picture);
   rows = pic_size(1);
   cols = pic_size(2);
   result_pic = picture;
   if cols * rows < 5 * len</pre>
       fprintf("picture size is small for this input.\n");
   k = 1;
   for r = 1: rows
       flag = 0;
       for c = 1 : cols
           if k > length(coded_message)
               flag = 1;
           if coded_message(k) == 0
               result_pic(r, c) = result_pic(r, c) - mod(result_pic(r, c), 2);
               added = 1 - mod(result_pic(r, c), 2);
               result_pic(r, c) = result_pic(r, c) + added;
       if flag == 1
```

این تابع یک پیام، یک عکس خاکستری و mapset ساخته شده در بالا را بعنوان ورودی می گیرد و با استفاده از mapset پیام ورودی را به کد باینری تبدیل می کند. سپس کد باینری را از سمت چپ به ترتیب در کم اهمیت ترین بیت پیکسلهای عکس ورودی (با شروع از سطر یک و ستون یک و حرکت سطری) می گذارد (زوج یا فرد

بودن مقدار یک پیکسل، مقدار کم اهمیت ترین بیت آن را مشخص میکند و در این کد هم از همین خاصیت استفاده شده است). در نهایت با اتمام کد باینری شده عکس نهایی را باز میگرداند. همچنین اگر سایز عکس ورودی کوچکتر از مقدار مناسب برای جاسازی پیام باشد این تابع به کاربر خطای مناسب را میدهد.

۱-۳) خروجی این تابع به ازای ورودی ;signal در مقایسه با عکس اصلی به این شکل خواهد بود:

همانطور که دیده می شود تغییراتی که تابع به عکس داده در تصویر مشخص نیست چون در این تغییرات فقط کم اهمیت ترین بیت در تعدادی از پیکسلهای عکس تغییر کرده است که باعث تغییر بسیار کمی در رنگ آن پیکسلها می شود. در نتیجه این تغییرات با چشم قابل دیدن نیست.

۱-۴) تابع decoding عکس کدگذاری شده و mapset را بعنوانورودی می گیرد، سپس از پیکسلهای ابتدایی عکس ورودی، پیام کدگذاری شده باینری را استخراج می کند. وقتی به ; میرسد استخراج را تمام می کند و با استفاده از mapset پیام را دیکود کرده و در نهایت رشته دیکود شده را خروجی می دهد. پیاده سازی این تابع به این شکل است:

```
function result = decoding(picture, mapset)
   result_message = '';
   pic_size = size(picture);
   rows = pic_size(1);
   cols = pic_size(2);
   seq1 = 0;
   for r = 1 : rows
       flag = 0;
       for c = 1 : cols
           here = (r-1) * cols + c;
           if seq1 == 5
               flag = 1;
               break;
           if mod(here, 5) == 1
               seq1 = 0;
           if mod(picture(r, c), 2) == 0
               result_message = [result_message, '0'];
               seq1 = 0;
               result_message = [result_message, '1'];
               seq1 = seq1 + 1;
       if flag == 1
   len = length(result_message);
   result = '';
   for i = 1 : len/5
       bin = result_message((i-1)*5+1:i*5);
       for j = 1 : 32
           if char(bin) == char(mapset(2, j))
               result = [result, char(mapset(1, j))];
```

خروجی این تابع با ورودی عکس کدگذاری شده توسط رشته ;signal به این شکل خواهد بود:

```
decoded_message =
   'signal;'
```

1-۵) در صورت اضافه شدن نویز به تصویر پس از رمزگذاری آندیگر قادر به رمزگشایی تصویر نخواهیم بود چون کدگذاری در تصویر در کم اهمیت ترین بیت هر پیکسل انجام شده است و این بیت با کوچکترین تغییر در مقدار آنه پیکسل تغییر می کند. اضافه کردن نویز به تصویر هم باعث ایجاد این تغییرات کوچک در مقدار پیکسلهای تصویر می شود پس می تواند کاملا رمزگذاری داخل تصویر را خراب کند و آنرا تغییر دهد.

۱-۶) در متوذ انگلیسی هر حرف درصد تکرار مختص خود را دارد. برای مثال درصد تکرار تعدادی از حروف انگلیسیدر متوذ واقعی در شکل زیر آمده است:

Letter	Frequency
E	12.02
Т	9.10
Α	8.12
0	7.68
	7.31

برای تشخیص اینکه بخشی از تصویر رمزگذاری شده است یا خیر می توانا ابتدا آن بخش را با استفاده از تصویر رمزگذاری شده است یا خیر می توانا ابتدا آن بخش را با استفاده از دیکود کرد، سپس درصد تکرار هر حرف در آن را با درصد تکرار آن حرف در متونا واقعی انگلیسی مقایسه کرد. هرچقدر این درصد شبیه تر باشد احتمال معنی دار بودنو کدگذاری شده بودن آن بخش از تصویر بیشتر است. نکته قابل توجه این است که این روش در متونا ستخراج شده از عکس با طول بیشتر جواب مناسب تری می دهد و اگر تعداد حروف استخراج شده از عکس کم باشد احتمال خطای این روش بالاست.

بخش دوم:

۱-۲) این کار با استفاده از کد زیر قابل انجام است:

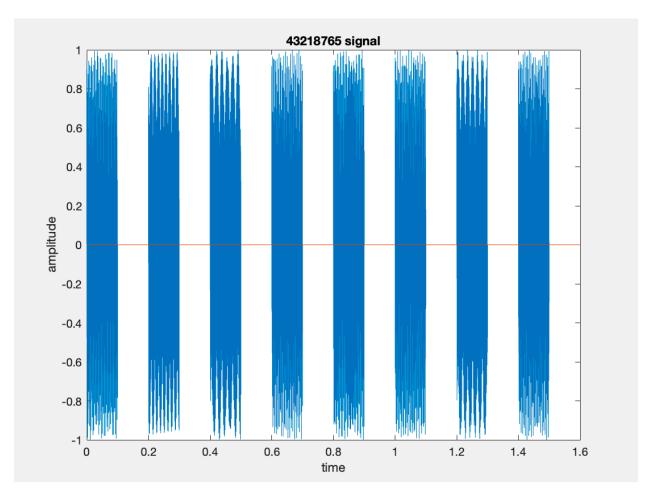
```
fs = 8000;
Ts = 1/fs;
Ton = 0.1;
Toff = 0.1;
t = 0 : Ts : 8*(Ton + Toff);
result = zeros(length(t));
on_len = Ton * fs;
off_{len} = Toff * fs;
T = on_len + off_len;
                       on_{en} + 1) = build_sound(4);
result(1
result(T + 1 : 1*T + on_{len} + 1) = build_sound(3);
result(2*T + 1 : 2*T + on_len + 1) = build_sound(2);
result(3*T + 1 : 3*T + on_len + 1) = build_sound(1);
result(4*T + 1 : 4*T + on_len + 1) = build_sound(8);
result(5*T + 1 : 5*T + on_len + 1) = build_sound(7);
result(6*T + 1 : 6*T + on_{en} + 1) = build_sound(6);
result(7*T + 1 : 7*T + on_len + 1) = build_sound(5);
result = result(:, 1:2);
sound(result, fs)
file_name = 'y.wav';
audiowrite(file_name, result, fs);
```

که در آن تابع build_sound به این شکل است:

```
function res = build_sound(n)
   fr = [697, 770, 852, 941];
   fc = [1209, 1336, 1477];
   fs = 8000;
   Ts = 1/fs;
   Ton = 0.1;
   T = 0:Ts:Ton;
   x = (n-1)/3;
   r = floor(x) + 1;
   c = mod(n-1, 3) + 1;
   if n == 0
       r = 4;
        c = 2:
   y1 = sin(2 * pi * fr(r) * T);
   y2 = sin(2 * pi * fc(c) * T);
   res = (y1 + y2) / 2;
```

این تابع با در اختیار داشتن فرکانسهای مخصوص هر سطر و هر ستوذبا گرفتن ورودی n، سیگنال متناظر با کلید n ام را با طول n تولید می کند.

در کد بالا با استفاده از این تابع سیگنال متناظر با شماره ۴۳۲۱۸۷۶۵ تولید شده و با فاصلههای Toff در فایل ریخته می شود. نمودار این سیگنال به این شکل است:

۲-۲) در این بخش با استفاده از دستور audioread فایل a.wav خوانده می شود. سپس در یک حلقه بازه های Ton از آن استخراج شده و correlation آن بازه با سیگنال ناشی از فشردن اعداد تا ۹ محاسبه می شود. عددی که بیشترین correlation را با بازه داشته باشد بعنوان کلیدی در نظر گرفته می شود که سیگنال آن بازه را تولید کرده است. این عدد در آرایه number ریخته شده و در نهایت پس از اتمام حلقه عدد شماره گیری شده در آرایه خواهد بود. کد این بخش به این صورت است:

```
[a, fs] = audioread('a.wav');
Ts = 1/fs;
Ton = 0.1;
Toff = 0.1;
t = 0 : Ts : length(a)/fs - Ts;
on_len = Ton * fs;
off_len = Toff * fs;
T = on_len + off_len;
number = zeros(1, 6);
    key = a((i-1)*T+1 : (i-1)*T + on_len + 1);
    match = 0;
    corr_match = 0;
     for j = 0 : 9
         s = build_sound(j);
         if corr2(key', s) > corr_match
    corr_match = corr2(key', s);
             match = j;
    number(i) = match;
fprintf("%d", number)
fprintf('\n');
```

برای تست اینکه این کد درست کار می کند ابتدا کد روی سیگنالا تولید شده در بخش ۲-۱ تست می شود. خروجی به این صورت است:

43218765 >>

در نتیجه این کد درست کار می کند. ران کردناین کد روی فایل a.wav این خروجی را خواهد داد:

810198 >>

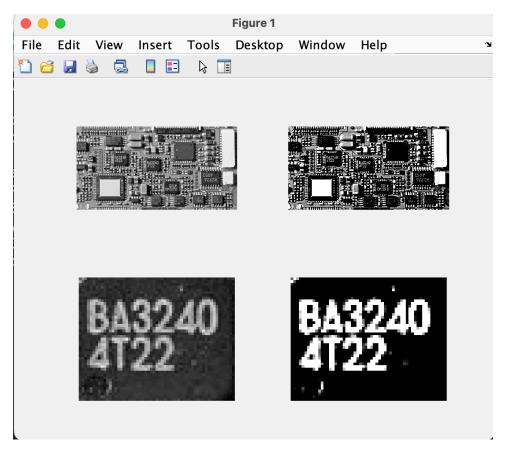
پس سیگناله a.wav منتج از فشردن کلیدهای ۸۱۰۱۹۸ بوده است.

بخش سوم:

در این بخش ابتدا دو تصویر PCB و IC از کاربر گرفته شده با استفاده از تابع rgb2gray خاکستری می شوند. سپس به ازای تمام حالتهایی که تصویر IC (و دورانیافته آنبه اندازه ۱۸۰ درجه) می تواند روی تصویر PCB قرار بگیرد، correlation coefficient برای تصویر خاکستری IC و بخشی از تصویر خاکستری PCB که تصویر بگیرد، threshhold برای تصویر اگر این correlation از Correlation مشخص شده بیشتر باشد یعنی در آنبخش از تصویر PCB یک IC وجود دارد و توسط تابع rectangle دور آنه مستطیل کشیده می شود. کد این بخش به این صورت است:

```
[file, path] = uigetfile({'*.jpg;*.bmp;*.png;*.tif'}, 'choose PCB');
s = [path, file];
PCB = imread(s);
[file, path] = uigetfile({'*.jpg;*.bmp;*.png;*.tif'}, 'choose IC');
s = [path, file];
IC = imread(s);
grayPCB = rgb2gray(PCB);
grayIC = rgb2gray(IC);
grayIC_double = double(grayIC);
meanIC = mean(grayIC_double(:));
stdIC = std(grayIC_double(:));
normIC = (grayIC_double - meanIC) / stdIC;
thresh = 0.5;
[ICr, ICc] = size(normIC);
[PCBr, PCBc] = size(grayPCB);
rotIC = imrotate(normIC, 180);
figure;
imshow(PCB);
hold on;
for r = 1 : PCBr-ICr
    for c = 1 : PCBc-ICc
         part = grayPCB(r : r+ICr-1, c : c+ICc-1);
         part_double = double(part);
         meanpart = mean(part_double(:));
         stdpart = std(part_double(:));
         normpart = (part_double - meanpart) / stdpart;
         if (corrcoef(normIC, normpart) > thresh)
  pos = [c, r, ICc, ICr];
  rectangle('Position', pos, 'EdgeColor', 'r', 'LineWidth', 2);
         if (corrcoeff(rotIC, normpart) > thresh)
             pos = [c, r, ICc, ICr];
rectangle('Position', pos, 'EdgeColor', 'r', 'LineWidth', 2);
```

برای دقیق تر شدن نتیجه correlation coefficient قبل از پاس دادن دو تصویر به این تابع باید این دو تصویر normalize شوند، یعنی میانگین مقدار پیکسلها از آنها کم شده و تقسیم بر انحراف معیار مقادیر پیکسلها شوند. با این کار میانگین مقدار پیکسلها در عکس $\cdot$ و انحراف معیار آنها ۱ می شود. تصویر حاصل از نرمالایز کردن تصویر $\cdot$ IC و کل تصویر $\cdot$ PCB در شکل زیر نمایش داده شده است:

اشکال سمت چپ خاکستری شده عکسهای PCB و PCB هستند و اشکال سمت راست نرمالیزه شده اشکال سمت حب هستند.

همچنین تابع correlation coefficient به این صورت عمل می کند:

```
function result = corrcoeff(x, y)
    sorat = x .* y;
    sorat = sum(sorat(:));
    sumx2 = x .* x;
    sumx2 = sum(sumx2(:));
    sumy2 = y .* y;
    sumy2 = sum(sumy2(:));
    makhraj = sqrt(sumx2 * sumy2);
    result = sorat / makhraj;
end
```

که معادا محاسبه عبارت زیر برای عکسهای دو بعدی است:

$$Correlation \ Coeff(x,y) = \frac{\sum_{n=1}^{L} x[n]y[n]}{\sqrt{(\sum_{n=1}^{L} x^2[n]) \times (\sum_{k=1}^{L} y^2[k])}}$$

خروجی نهایی این بخش با threshold = 0.5 به این شکل خواهد بود:

